

Finantsaar og paany kan optages, hvis det viser sig, at Rigsdagens Tillid var bleven stuet. Smidertid har jeg erklæret i Udvalget, at jeg, netop fordi jeg var tilfunds at gaa denne Vej, ikke vilde have Noget imod, at der optoges en vis rund Sum paa dette Budget som et forventet Tilskud af Skolepenge, hvilken Sum altsaa kun var kalkulatorisk, idet man derved paa en bestemt Maade angav, at en saadan Forhøelse kunde, hvis man fandt Døforbring dertil, finde Sted allerede i næste Finantsaar. Det er netop denne Vej, ad hvilken man er gaaet de to enefte Gange, noget Saadant har fundet Sted, saa længe Rigsdagen har bestaaet, og den ene Gang var jeg selv den Minister, som havde med Sagen at gjøre. Derimod maa jeg tilføie, at jeg umulig kan gaa ind paa at betragte forskellige Sætninger med Hensyn til Ordningen og Størrelsen af Skolepengene for de forskellige Klasser som givne, fordi et vist Antal Medlemmer her i Thinget har opstillet dem som dem, det netop vilde have, thi jeg mener, at dette virkelig er i Strid med, hvad man skylder Administrationen. Administrationen kan med Dette gjøre Krav paa at tage Bestemmelse derom, og Thinget kan paa ingen Maade have Interesse af, at man tilføiesætter en saadan Fordring; det vinder sandelig ikke selv derved. Det ærede Medlem veed vel Bessked med saa Meget, og det kan ogsaa være, at han veed fuldkommen Bessked hermed, men jeg paastaar, at der er Mange, som ikke kunne vide Bessked dermed, og at alle slige Spørgsmaal virkelig kræve en Undersøgelse af alle Forhold, hvorfor de først bør komme til Rigsdagens Afgjørelse, naar de ere tilstrækkelig undersøgte og vurderede af den paagjældende Administration. Det er, som sagt, baade Administrationens Ret og dens Pligt — som den lovgivende Magt netop har høi Interesse af at fastholde — at sørge for, at slige Spørgsmaal ikke komme til Rigsdagen uden at have været undersøgte, og at man ikke opstiller Noget, som, naar det kommer til Anvendelse paa de forskellige Steder, viser sig ikke at være brugbart. Derved voxer ikke Thingets Værdighed som saadant, om det end nok saa meget kan betragles som Noget, der

for en vis Del af Medlemmerne er tiltalende. Jeg kan derfor paa ingen Maade gaa ind paa, at dette skal betragtes som noget fastslaaet, og jeg troede heller ikke, at det var ærede Medlemmers Mening. Naar man i Dvrigt nu vil forandre Summen fra de 10,000 Rd. man først havde lagt til, til 8,000 Rd., maa jeg gjentage, hvad jeg sagde i Udvalget, at der især for det første Aars Bedkommende kunde være Grund til at foretage en yderligere Reduktion, f. Ex. til 6,000 Rd., saaledes som det er foreslaaet fra anden Side. Der er jo ogsaa derved fastslaaet saa bestemt, som det under disse Forhold kan lade sig gjøre, at man vil gaa ind paa en Undersøgelse af og en Forhandling om en Forøgelse af Skolepengene. Et saadant Forslag kan modtages som Noget, hvorefter Ministeren selv har erklæret, at han er villig til at gaa ind derpaa, men det kan umulig forklæres saaledes, som om han derved havde bundet sig til forskellige Sætser eller Anordninger eller til en hvilken som helst Bestemmelse, der maatte findes optagen i et enkelt Mindretals Motivering til et Forslag, som netop er forladt af Mindretallet selv. Jeg troede, at Meningen med at forlade det var, at man erkjendte, det var urigtigt — for ikke at bruge et stærkere Udtryk — at forlange, at Ministeren skulde gaa ind paa en saadan Ordning. Herved anser jeg ogsaa Forslagene under Nr. 52 a, b og c for tilstrækkelig omtalte. — Hvad angaar Forslagene under Nr. 49 og 53 om fast Ansættelse, haaber jeg sikkert, at det ærede Thing her, hvor der fra Ministeriet foreligger en bestemt Erklæring og en Udtalelse om, at Sagen allerede er faktisk slaaet fast, for saa vidt det kan antages at være Meningen med Forslagene, at man ikke bør give nogen fast Ansættelse, som kan komme i Strid med en Reduktion ifølge den nye Lov, vil opgive at tage en Bestemmelse, hvorved det følger en Vej, om hvilken det andet Thing paa den allerstærkeste Maade har erklæret, at det ikke kan følge med. Det var en meget lidet betydende Bemærkning af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, at man har kunnet gaa ind paa Anmærkningerne, naar man har været enig i dem. Det er ganske vist; men den ærede Rigsdags-